

Svar till Farao

Bror Hjorth tillrättaför en förvirrad Farao.

NAGRA ord till Farao med anledning av gjet brev från honom som Rabbe Enckell tolkat och översatt i Dagens Nyheter den 29 mars:

Fy Farao vad Du pratar gallimatias

Du som säger Dig vara evig borde ju förstå bättre.

Men det är väl så att bara Ditt tjat

är evigt, att Du alltså är en högst vanlig människa.

Nu har Du också sovit i tre tusen år i Din pyramid och det är kanske inte så märkvärdigt

att Du pratar i nattmössan när Du vaknar upp ett tag och betraktar vår värld.

Ty mycket har ändrats i den sen Din tid.

Att Du får magsyra och sura uppstötningar

är lätt att förstå då Du inte

ätit på så länge

och då hungern lurar Dig att tro att det viktigaste av allt är mat.

Därför vill Du också kasta Dig över

Oldenburgs köttstycken och bakelser i målad gips och sluka dem.

Nej, det är inte underligt

att Din mage är dålig

om Du äter sånt.

Du är som ett barn

som ska stoppa allt i munnen.

Snälla Farao, jag måste säga Dig något

eftersom Du inte förstår det själv.

Konst njuter man av på annat sätt

Det är något som rör former och färger

och linjer och komposition och mera dylikt.

Du begriper väl att så materialistisk

får man inte vara att man glömmet det.

Men kanske Du aldrig riktigt fattade

hur underbara de konstverk var som Dina målare och skulptörer gjorde

Det var bara guld som blänkte och adla stenar som gnistrade. Medan Du sov har många saker hänt

som Du inte känner till.

Det kom ett folk efter Ditt

som också gjorde konst,

underbar och sublim,

i guld och marmor

med skönaste människor och

gudar

lite mjukare i lederna

än Dina stela stengubbar

och denna konst bemålades som

konsten hos Dig

i vildaste färger.

Men Du förstår, o Farao, intet

består.

Färgerna gick av och försvann

och kvar blev bara vita marmorn.

Sen fortsatte man ett par tusen år

att göra vita marmorgubbar

allt medan den vita marmorn på

Akropolis

gulnade och blev gyllne

och liksom bad om hjälp

att återfå sina färger.

Så skådade Din yrvakna blick

plötsligt

en vit oförskönad gipsgubbe

som satt på en vanlig cykel

och en annan vit och oförskönad

gipsgubbe

som stod vid en spelautomat.

Det är nog inte underligt att Du

blev häpen

och arg över något så vulgärt,

van som Du är att se det

upphöjda och gudomliga i

konsten

hög, stor gud som Du är själv

och när Du så därtill

redan förstört Din mage

genom att försöka äta av

Oldenburgs gipsbakelser.

nej, då förvånar det inte

att Du dassade på Dig.

(Och ändå finns det så fina av-

träden på Moderna museet.)

Det är en skam, höge Farao,

med Din och min och allas våra

magar.

med allt vad de tvingas att smälta.

Jag tycker Du ska gå in till Dig

och sova vidare, evig som Du är,

och dra Din gamla pyramid över

Dig.

BROR HJORTH

Fredagen den 10 April 1964

BUDSKAP FRÅN SNÖMAN

JAG tycker att både Pharaos och hans brevsvarare tretusen år (?) efteråt har fel. Den enda Konsten är, eftersom det finns mammutben, betydligt mer eviga, att sätta sina tänder i ett av dem så det krasar om borgarråd och andra.

THE ABOMINABLE SNOWMAN
insänt av G. E.